

ETNINĖS KULTŪROS GLOBOS TARYBA

POSĖDŽIO PROTOKOLAS

2021-12-20 Nr. TP – 11

Nuotolinis posėdis

Posėdis įvyko 2021 m. gruodžio 20 d. nuo 10 val. iki 11.30 val. nuotoliniu būdu.

Posėdžio pirmininkė Nijolė Balčiūnienė.

Posėdžio sekretorė Audronė Daraškevičienė.

Dalyvavo: Tarybos nariai – Doc. dr. Rimantas Astrauskas, Nijolė Balčiūnienė, Sandra Daugirdienė, Ona Drobelenė, Vilma Griškevičienė, Virginijus Jocys, Zigmąs Kalesinskas, Vaida Kasparavičienė, doc. Virginijus Kašinskas, Angelė Kavaliauskienė, dr. Lina Leparskienė, Olijardas Lukoševičius, prof. dr. Lina Petrošienė, Jonas Rudzinskas, doc. dr. Dalia Senvaitytė, dr. Loreta Sungailienė, dr. Žilvytis Šaknys, Gita Šapranauskaitė, doc. dr. Dalia Urbanavičienė, dr. Skaidrė Urbonienė, Jonas Vaiškūnas, Lietuvos Respublikos Seimo kanceliarijos Kultūros komiteto biuro patarėja Milda Gureckienė, Seimo narės Liudos Pociūnienės patarėja Liuda Tuomaitė, Seimo nario Kristijono Bartoševičiaus patarėja Rugilė Smoliakaitė.

Posėdžio kворumas yra – dalyvauja visi Tarybos nariai.

1.SVARSTYTA. Posėdžio sekretoriaus rinkimai.

D. Urbanavičienė pasiūlė posėdžio sekretoriaus pareigas pavesti Etninės kultūros globos tarybos vyr. specialistei Audronei Daraškevičienei.

NUTARTA. Posėdžio sekretorė – Audronė Daraškevičienė.

2.SVARSTYTA. Posėdžio pirmininko rinkimai.

D. Urbanavičienė priminė, kad pagal tradiciją pirmajam naujos kadencijos Seimo posėdžiui pirmininkauja vyriausias Seimo narys. Ji pasiūlė laikytis šio principo ir rengiant Tarybos pirmąjį posėdį.

V. Jocys pasiūlė, kad pirmininkautų Žilvytis Šaknys.

Ž. Šaknys pirmininkavimo posėdžiui atsisakė, siūlydamas pirmininkauti Tarybos senbuviams.

N. Balčiūnienė, kaip vyriausia Tarybos narė, sutiko pirmininkauti.

NUTARTA. Posėdžio pirmininke patvirtinti Nijolę Balčiūnienę.

3.SVARSTYTA. Kandidato į Etninės kultūros globos tarybos pirmininkus rinkimai.

N. Balčiūnienė pasiūlė prisistatyti visiems Tarybos nariams, pasakant savo vardą ir pavardę bei ką atstovauja.

Prisistatė visi Tarybos nariai, išskyrus Sandrą Daugirdienę, kuri į posėdį vėlavo.

N. Balčiūnienė pasiūlė sudaryti balsų skaičiavimo komisiją.

Bendru sutarimu nutarta į balsų skaičiavimo komisiją įtraukti Audronę Daraškevičienę, Liną Leparškienę ir Joną Vaiškūną, paskiriant A. Daraškevičienę balsų skaičiavimo komisijos pirmininke.

J. Rudzinskas pasiūlė D. Urbanavičienės kandidatūrą į Tarybos pirmininkus. Jis pabrėžė, kad ji yra mokslininkė, etnomuzikologė, docentė, įstatymo kūrėja, viena iš EKGTT strategijos kūrėjų, jos patirtis kaupta daugelį metų, įgyta didžiulė kompetencija. J. Rudzinsko teigimu, D. Urbanavičienės iki šiol einančios EKGTT pirmininkės pareigas dėka EKGTT prestižas ir rezultatai yra aukšti, EKGTT išplėtojo bendradarbiavimą su daugeliu valstybės valdymo institucijų (Švietimo, mokslo ir sporto ministerija, Kultūros ministerija, Žemės ūkio ministerija ir kt.) visais klausimais, kurie liečia etninę kultūrą. Tai lemia D. Urbanavičienės gebėjimas komunikuoti, jos atvirumas ir platus akiratis. J. Rudzinsko, kaip EKGTT pirmininkės pavaduotojo pastebėjimu, D. Urbanavičienė sugeba demokratiškai apjungti, išklausti įvairias nuomones. Be to, retas galėtų atlikti tiek darbų, kiek spėja nuveikti D. Urbanavičienė, net ir nepalankiomis pandemijos sąlygomis. Ji dirba profesionaliai, kiekvieną žingsnį pagrįsdama teisiškai. Dar vienas labai svarbus bruožas – gebėjimas stebėti situaciją ir greitai daryti išvadas, kurias problemas reikia tučtuoju spręsti. Jos matymas yra valstybinis.

Z. Kalesinskas pasiūlė V. Jocio kandidatūrą į Tarybos pirmininkus. Jam teko dirbti ir su D. Urbanavičiene, ir su V. Jociu. Lygindamas jų darbo stiliškumą ir principus, Z. Kalesinskas teigė, jog būtų neblogai įnešti kitokio požiūrio.

V. Jocys pasiūlė V. Griškevičienės kandidatūrą, tačiau ji atsisakė, motyvuodama tuo, kad turi pakankamai darbų savo regione.

D. Urbanavičienė ir V. Jocys sutiko kandidatuoti į Tarybos pirmininkus.

N. Balčiūnienė pakvietė kandidatus pristatyti savo programas.

Sutarta, kad programos pristatymui skiriamos 4 minutės.

D. Urbanavičienė akcentavo, kad Tarybos veikla yra grindžiama Etninės kultūros valstybinės globos pagrindų įstatymu, jame įvardintomis 9 svarbiausiomis strateginėmis kryptimis. Būtent jas ir reikia stengtis įgyvendinti. Tačiau ji išskyrė keturias strategines kryptis, kurioms norėtų skirti

daugiausia dėmesio.

Labai svarbi yra pirmoji – etninės kultūros integravimas į bendrąją kultūros politiką. Tačiau nepakanka galvoti vien apie kultūros politiką, kadangi etninė kultūra apima ir kitas sritis (ŠMSM kuruojamą etnokultūrinį ugdymą ir mokslą, ŽŪM – tradicinius amatus, EIM – turizmą, ir t.t.), todėl reikėtų galvoti plačiau – apie etninės kultūros integravimą į teisinius dokumentus, susijusius ne tik su kultūra, bet ir su visomis kitomis sritimis. Artimiausiu metu teks teikti siūlymus Kultūros pagrindų įstatymo projektui, Kultūros centrų įstatymui ir t.t. Labai svarbu kelti klausimą, kad 2020 metais panaikinus valstybinę Etninės kultūros plėtros programa (atsižvelgiant į tuomet priimto Strateginio valdymo įstatymo nuostatą panaikinti horizontalaus pobūdžio programas), nebeliko jokio strateginio planavimo dokumento, kuris skatintų etninės kultūros plėtrą, nes į bendras programas etninė kultūra visgi nepatenka. Labai svarbus klausimas – Lietuvos kultūros tarybos skiriamas etninei kultūrai finansavimas, reikia ir toliau siekti jo didinimo. Savivaldybių dėmesys etninės kultūros plėtrai irgi svarbus. Taryba jau yra pateikusi siūlymą, kad etninė kultūra taptų valstybės deleguojama funkcija savivaldybėse, būtina šį siūlymą vėl iš naujo priminti. Labai reikalingi etninės kultūros specialistai ministerijose ir kitose institucijose. Pavyzdžiui, dabar aktualu kalbėti apie kultūrologų etatų naikinimą regioniniuose ir nacionaliniuose parkuose.

Kita itin aktuali strateginė kryptis – etninės kultūros specialistų rengimas ir tyrimų plėtra. Būtina grąžinti folkloristiką ir etnologiją į Studijų kryptių sąrašą. Reikia suformuluoti etninės kultūros specialisto apibrėžimą, bendradarbiaujant su aukštosiomis mokyklomis užtikrinti tokių specialistų rengimą. Būtina išgryninti lituanistikos apibrėžimą ir įtvirtinti, kad Lietuvoje lituanistiniai tyrimai būtų prioritetiniai.

Trečioji prioritetinė strateginė kryptis – etnokultūrinio ugdymo integravimas į švietimo sistemą. Praeitoje kadencijoje sėkmingai pradėjome Etninės kultūros olimpiadą, tai būtina tęsti. Dabar rengiama Etninės kultūros programa 1–12 klasėms, būtina su ja dirbti toliau. Reikia siekti, kad remiantis šia programa būtų rengiami pedagogai bei keliama jų kvalifikacija. Dar vienas senas, neįgyvendintas poreikis – specializuotų ugdymo įstaigų įtvirtinimas.

Ketvirtoji prioritetinė strateginė kryptis – etninės kultūros sklaidos plėtojimas. Tai iki šiol buvo daroma ir Tarybos kanalais, ir per partnerius (pvz., Lietuvos etnosporto komitetą, Lietuvos kaimo turizmo asociaciją). Būtina megzti glaudesnius ryšius su LRT, regioninėmis ir kitomis žiniasklaidos priemonėmis.

Pristatydamas savo programą V. Jocyys taip pat akcentavo, kad Tarybos veiklos pagrindas – Etninės kultūros valstybinės globos pagrindų įstatymas. Jis pastebėjo, kad visos D. Urbanavičienės išvardintos kryptys labai svarbios, todėl nenorėtų kartotis. Tačiau norėtų atkreipti dėmesį, kad Taryba turėtų nuolatos atsiminti, kokie yra pagrindiniai jos tikslai, o ne paskęsti smulkiuose dalykuose, kurie pagal kompetenciją jai nepriklauso. Jis taip pat pabrėžė, kad būtina labiau

atsižvelgti į regionų siūlymus, jų specifinius poreikius. V. Jocys teigė, kad būdamas pirmininku siektų glaudesnio bendradarbiavimo su Kultūros ministerija, Švietimo, mokslo ir sporto ministerija bei kitomis ministerijomis. Jo nuomone, dabar dermės su šiomis įstaigomis šiek tiek stigo. Galbūt vertėtų į Etninės kultūros globos tarybą sugražinti ministerijų atstovus – tai padėtų Tarybai labiau jausti gyvenimo pulsą ir auginti Tarybos autoritetą visuomenėje. V. Jocio nuomone, Tarybai reikėtų atsisakyti strategijos „jei neįleido per duris, lipame per langą, o jei neįleido per langą, tai lipame per kaminą“, nes ja vadovaujantis, į Tarybą žiūrima kreivai. Jis dar pasiūlė kandidatams pristatyti savo asmeninės veiklos planus ir kaip jie derinasi su Tarybos planais.

N. Balčiūnienė padėjo kandidatams už savo programų pristatymus ir pakvietė Tarybos narius teikti klausimus.

V. Griškevičienė įvertino, kad D. Urbanavičienės darbas per pirmininkavimo Tarybai metus buvo labai aktyvus ir daugialypis. Ji tikrai atidavė daug savęs. Jos nuomone, Tarybos veiklos 2022 m. planas, kuris jau buvo aptartas paskutiniame Tarybos posėdyje, yra pernelyg platus. Ji išsakė lūkestį, kad būtų daugiau darbo su Vyriausybe. Jos nuomone, labai svarbu visgi surengti ir numatytąjį susitikimą su Prezidentūra. Ji paklausė, kokia būtų D. Urbanavičienės nuomonė apie tai.

D. Urbanavičienė atsakė, kad Tarybos veiklos plane tiesiog stengiamasi apimti visas Etninės kultūros valstybinės globos pagrindų įstatyme numatytas strategines kryptis. Jos nuomone, didžiąja dalimi dažniausiai tą planą ir pavykstama įgyvendinti. O dėl bendradarbiavimo su įvairiomis ministerijomis, Vyriausybe – bendradarbiaujama tikrai daugiau negu ankstesnėje kadencijoje. Tačiau kartais tenka ilgai laukti, kol kalbėtis sutinka kita pusė. Ji priminė, kad per paskutinę kadenciją įvyko Tarybos susitikimas su Kultūros ministerija, ne kartą buvo bendraujama su ŠMSM ir kitomis institucijomis. Jos nuomone, galbūt reikėtų daugiau bendradarbiauti su VRM, ypač dėl regioninės politikos. Regioninės tarybos, D. Urbanavičienės pastebėjimu, pastaraisiais metais į aktualiausių klausimų nagrinėjimą buvo daug labiau įtrauktos nei anksčiau. Jau dabar pradėta (o kitais metais bus dar plačiau vykdoma) etninės kultūros regionuose stebėsena, kurią iš esmės įgyvendina regioninės tarybos.

V. Griškevičienė pastebėjo, kad paskutiniame Seimo Kultūros komiteto posėdyje nuskambėjo pageidavimas aktyviau komitetui bendrauti su Taryba. Ji paklausė, ką D. Urbanavičienė mano šiuo klausimu.

D. Urbanavičienė atsakė, kad Seimo Kultūros komitetui visada yra pateikiami patys aktualiausi Tarybos siūlymai, bet ne visuomet į juos atsiliepiama: pavyzdžiui, dėl festivalio „Skamba skamba kankliai“ finansavimo, tačiau atsakymo dar nėra. Būdamas pirmininke ji ir toliau sieks Tarybos bendradarbiavimo su komitetu.

J. Vaiškūnas paklausė abiejų kandidatų, kaip jie mato Tarybos, kaip Seimo ir Vyriausybės

patarėjos, veiklą– ar kaip proaktyvią (pati Taryba teikia siūlymus, reaguodama į situaciją), ar kaip pasyvią (tik atsakoma į Vyriausybės ar Seimo užduotus klausimus).

V. Jocyš atsakė: kadangi etninė kultūra yra ypatingai pažeidžiama ir reikia itin daug pastangų jai pristatyti, Taryba turi kolegialiai rodyti pastangas. Tačiau Taryba turėtų apsiriboti keliais pagrindiniais metų prioritetais (įstatymų leidyba, stebėseną ar pan.) ir koncentruoti savo veiklą į tai – tada lengviau organizuoti darbus ir sklaidą apie juos. Žinoma, reikia ir konsultuoti Vyriausybę ar Seimą karštais klausimais, ar tai būtų „Skamba kanklių“ klausimas, ar heraldikos klausimai.

D. Urbanavičienė pabrėžė, kad tikrai pasisako už aktyvią poziciją: būtina stebėti aktualijas, nepraleisti pro akis detalių strateginiuose dokumentuose, kurie iš pirmo žvilgsnio etninės kultūros lyg ir neliečia. Pavyzdžiui, Valstybės turto įstatymo keitimas: buvo norima išbraukti iš Etninės kultūros politikos pagrindų įstatymo nuostatą, kad etninės kultūros subjektams gali būti teikiamos patalpos panaudos pagrindais, bet Taryba laiku pasiūlė tokią galimybę įrašyti į Valstybės turto įstatymą, ir tai buvo patvirtinta. Tuo pačiu D. Urbanavičienė pasisakė dėl siūlymo į Tarybą gražinti ministerijų atstovus: Taryba visų pirma yra ekspertinė institucija, todėl savo sudėtyje turi turėti ne valdininkus, bet ekspertus, o bendrauti su ministerijomis galima ir neturint jų atstovų savo sudėtyje, svarbiausia turėti pagrįstą savo poziciją. Dėl to ji nepritarė idėjai į Tarybą gražinti ministerijų atstovus – tai jau buvo ir nepasiteisino, o dabartinis Tarybos sudarymo modelis atitinka demokratinį skandinavišką modelį, atspindi platų etninės kultūros atstovų lauką ir yra puikus būdas perduoti jų nuomonę valdžios atstovams.

O. Lukoševičius pastebėjo, kad po Lietuvos nepriklausomybės atgavimo Lietuvoje buvo pasilikta prie sovietmečiu įtvirtinto teritorijos administracinio suskirstymo – rajonų. Tuo tarpu, pavyzdžiui, Estijoje, grįžta prie tradicinio ankstesnio modelio. Šalies administracinis suskirstymas – vienas iš svarbių identiteto bruožų. Labai svarbi seniūnija – tai yra kaimynų bendrija, kuri renka savo seniūną, atstovą į valsčių. Jis paklausė, ar kandidatai nemano, jog reikėtų Seimui ir Vyriausybei pasiūlyti panaikinti bolševikų įvestą administracinio suskirstymo sistemą.

D. Urbanavičienė atsakė, kad nuo pat EKGKT įsikūrimo buvo siekiama, kad būtų demokratinis valstybės valdymas, kad vyktų tiesioginiai rinkimai arčiau žmogaus, buvo pateikti siūlymai dėl apskričių reformos. Ji pritaria siūlymui bendruomenei pačiai rinkti seniūną, mažinti administracinius darinių skirtumus pagal gyventojų skaičių, kad būtų daugiaautolygumo. Ji pati yra atlikusi išsamią Lietuvos administracinio suskirstymo analizę, palyginusi su Europos regionų politika, kurioje akcentuojama decentralizacija. Šį principą reikėtų primenant vis kartoti ir kartoti, nes atgarsio vis dar nesulaukėme. Decentralizacijos prioritetą Europoje būtina priminti ir dabar, kalbant apie planuojamą nacionalinių ir regioninių parkų reformą, nes vėl kalbama apie centralizavimą.

V. Jocyš pastebėjo, kad „Versmės“ leidykloje rengiant seriją apie Lietuvos vietovių kultūrinį

istorinį palikimą, už pagrindą imti valsčiai. Dabar demografinė situacija yra pasikeitusi, sumenkę kai kurie miesteliai ir kaimai. Matyt, šiandien reikėtų ieškoti optimalaus sprendimo – tarpinio varianto, pabrėžiant tiek istoriją, tiek šiuolaikines galimybes bei poreikius. Tačiau visi tie dalykai remiasi ir į rinkimų kampanijas ir panašiai, nelabai kas nori keisti ribas, nes tada iš naujo reikėtų ieškoti balsų.

A. Kavaliauskienė paklausė abiejų kandidatų, kas labiausiai sustiprintų Etninės kultūros globos tarybos pozicijas, kad ji būtų išgirsta, suprasta ir jos siūlymai įvertinti. Kitas klausimas – siekdami gerų rezultatų turime būti vieningi, susitelkę, tvarūs. Kokie žingsniai galėtų tvarumą užtikrinti.

D. Urbanavičienė pastebėjo, kad jau įvardino keturias svarbiausias strategines veiklos kryptis, tarp kurių labai svarbu informacijos sklaida. Šiuo požiūriu reikšminga tai, kad EKG T turi regionines tarybas, kuriose yra atstovai iš daugelio savivaldybių ir gali EKG T savo informaciją perduoti savivaldai. Informacijos sklaidos požiūriu svarbūs ir EKG T inicijuojami renginiai (pavyzdžiui, Etninės kultūros olimpiada), arba akcijos (pavyzdžiui, kalendorinių folkloro ar postfolkloro grojaraščių viešinimas ir raginimas naudoti viešosiose erdvėse). Įtvirtinant EKG T prestižą reikėtų nepamiršti ir to, kad būtent EKG T inicijavo, kad Vėlinės ir Kūčios taptų nedarbo diena – žmonės tuo džiaugiasi, bet nežino iniciatoriaus, todėl ji pakvietė visus Tarybos narius viešai apie tai kalbėti. Atsakydama į klausimą dėl susitelkimo, D. Urbanavičienė pastebėjo, kad visi Tarybos nariai yra etninės kultūros entuziastai ir jeigu iškyla nesutarimų vienu ar kitu klausimu, ji pakvietė įsiklausyti vieniems į kitus ir dirbti išvien.

V. Jocys teigė, kad visų tikslas yra vienas – kad Lietuva būtų kultūringa, išsilavinusi, kad visi piliečiai jaustųsi bendruomenės nariais, kurių nuomonės yra paisoma. Jis atkreipė dėmesį, kad kai kurios Tarybos vadovybės neformalios veiklos dubliuojasi su Tarybos veikla, ir dėl to atsiranda tam tikros painiavos. Jo nuomone, šiuos dalykus reikėtų etiškai išspręsti. Jo nuomone, tai prisidėtų prie Tarybos matomumo. V. Jocys atkreipė dėmesį, kad Taryba daug dėmesio skiria Lietuvos kultūros tarybos veiklos vertinimui, tačiau kartais pernelyg nuklystama į pragmatiškus dalykus, pamirštant giluminius. Jis paklausė, ar būtų etnokultūrinės veiklos vykdomos, jei jos nebūtų finansuojamos. Jis dar kartą pabrėžė, kad reikėtų stiprinti regionines tarybas. Yra buvę sumaišties, neigiamų niuansų dėl regionų specialistų kaitos, reikia siekti, kad jų darbas būtų tinkamai finansuojamas.

Reaguodama į V. Jocio pastabą N. Balčiūnienė išreiškė nuomonę, kad Tarybos bendradarbiavimas su NVO ją tikrai stiprina: viena veikla papildo kitą veiklą ir tame nėra nieko blogo. O dėl pinigų ji pati savo pavyzdžiu gali paliudyti: 20 ir daugiau metų organizuoja įvairias kalendorines šventes be atlygio, kaip ir visi kiti etnokultūros žmonės, tačiau LKT tokias veiklas tikrai galėtų paremti ir to reikia siekti.

N. Balčiūnienė padėjo visiems už klausimus ir pasiūlė nutarti, kokių būdu bus balsuojama renkant Tarybos pirmininką – atvirai ar slapta. Tai yra Tarybos valia, nes Tarybos nuostatuose ar kitame dokumente tai nurodyta nėra. Ji pasisakė už atvirą balsavimą, nes slaptą balsavimą surengti nuotoliniame posėdyje būtų pakankamai sudėtinga.

Z. Kalesinskas pastebėjo, kad visi Tarybos nariai pagal savo veiklą yra labai artimi, veiklos panašios. Abu kandidatai yra puikūs. Tačiau etine prasme būtų geriau, jei būtų balsuojama slaptu balsavimu.

L. Sungailienė pasiūlė balsavimo formą, jei būtų nutarta balsuoti slapta: kiekvienas galėtų nusiųsti savo balsą asmenine žinute Teams programoje balsų skaičiavimo komisijai.

D. Urbanavičienė priminė, kad viename nuotoliniame Tarybos posėdyje jau buvo balsuojama slapta – tai buvo padaryta platformoje www.apklausa.lt, kur visiškai nesimato, kas balsavo. Tai būtų galima padaryti ir dabar.

N. Balčiūnienė pasiūlė balsuoti už vieną iš balsavimo būdų – atvirą arba slaptą.

Balsavimo rezultatai:

Už atvirą balsavimą – 10,

Už slaptą balsavimą – 10.

Nutarta paskambinti į posėdį vėluojančiai Sandrai Daugirdienei ir paklausti jos nuomonės.

Sandra Daugirdienė balsavo už atvirą balsavimą.

Nutarta už kandidatą į Etninės kultūros globos tarybos pirmininkus balsuoti atviru balsavimu.

Prisijungus Sandrai Daugirdienei, ji informuota apie iškeltus kandidatus.

N. Balčiūnienė pakvietė visus balsuoti, pasirenkant vieną iš kandidatų – Dalią Urbanavičienę arba Virginijų Jocių

Balsavimo rezultatai:

Už Dalios Urbanavičienės kandidatūrą balsavo 15 Tarybos narių;

Už Virginijaus Jocio kandidatūrą balsavo 6 Tarybos nariai.

NUTARTA. Siūlyti Seimui patvirtinti Etninės kultūros globos tarybos pirmininke doc. dr. Dalią Urbanavičienę.

N. Balčiūnienė pasveikino išrinktą kandidatę ir palinkėjo sėkmės ateities darbuose.

V. Jocys pasveikino oponentę, palinkėjo sėkmės.

D. Urbanavičienė padėjo už pasitikėjimą, paprašė Tarybos narių visada drąsiai išsakyti kritiką, pažadėjo įsiklausyti.

V. Griškevičienė pasveikino kandidatę į pirmininkus. Ji atkreipė dėmesį, kad galbūt reikėtų iš naujo aptarti Tarybos nuostatus ir juose apibrėžti situacijas, kurios, kaip parodė šiandieninė situacija, kelia klausimų. Ji pasiūlė šį klausimą įtraukti į kitų metų Tarybos posėdžių

darbotvarkę.

N. Balčiūnienė padėjo Kultūros komiteto biuro darbuotojams už posėdžio organizavimą ir dalyvavimą.

D. Urbanavičienė informavo, kad kol kas tęsiasi jos kaip senosios kadencijos pirmininkės įgaliojimai: pagal Tarybos nuostatus, ankstesnės kadencijos Tarybos pirmininko įgaliojimai tęsiasi tol, kol priimamas Seimo nutarimas dėl naujo pirmininko patvirtinimo. Tradiciškai Tarybos posėdžiai organizuojami antrą mėnesio antradienį, tad kitas Tarybos posėdis turėtų vykti 2022 m. sausio 11 d. Ji paklausė, ar Tarybos nariai pritaria posėdžio surengimui sausio 11 d. 13 val.

Siūlymui pritarta.

Posėdžio pirmininkė

Nijolė Balčiūnienė

Posėdžio sekretorė

Audronė Daraškevičienė